

Sborové noviny

říjen 2019

**I vy buďte živými kameny,
z nichž se staví duchovní dům,
abyste byli svatým kněžstvem
a přinášeli duchovní oběti,
milé Bohu pro Ježíše Krista.**

1. Petrova 2:5

- **Úvodník: Bud'me kněží a králové**
- **Dal se mu poznat pravý Bůh**
- **Láska Boží**
- **Narozeniny a oznámení**

Rád bych se s vámi zamyslel nad jedním důležitým biblickým tématem – naší křesťanskou rolí kněze (1P 2,5; Zj 1,6, 5,10). Nemyslím si, že jde o abstraktní duchovní pojem pro teology, ale o důležitou věc pro náš praktický křesťanský každodenní život. (Bible se nedá rozdělovat na praktická a duchovní témata, protože všechna duchovní témata jsou zároveň praktická!)

V našich kruzích je velice dobře známý pojem „kněz rodiny“ a patrně je to spojeno s tím, že muž je hlavou ženy a měl by tedy duchovně vést rodinu. Sám si teď toto kněžství více uvědomuji, když jsou děti větší, modlíme se spolu a začínají klást otázky o Bohu. Už Starozákonní smlouva vyžadovala od rodičů, aby vychovávali své děti v přísném a svědomitém vyučování Písma (Dt 6,5-7). Oba rodiče měli tedy tento úkol, dá se proto říci, že byli v tomto smyslu knězi. Pro první křesťany, kteří byli Židé, bylo přirozené pokračovat v tomto ustanovení. V dnešní době se v církvi stává, že rodiče v tomto kněžském úkolu selhávají a mylně se domnívají, že to za ně udělá nedělní škola nebo církev. Pokud jednotlivé sbory nejsou zdravé, nejspíš správně nefungují křesťanské rodiny. Pokud jsou v církvi duchovně zdravé rodiny, pak jsou zdravé i jednotlivé sbory.

Pojem „kněz rodiny“ nikde v Písmu nenajdeme, nicméně ukotvil se mezi námi jako dobrá tradice. Důležité je, aby pojem „kněz rodiny“ nezakryl důležitou skutečnost, že každý věřící znovuzrozený křesťan je knězem! V knize Skutků čteme o tom, že v posledních dnech (to znamená od Kristova odchodu do jeho druhého příchodu) sestoupí Boží Duch na každé tělo – syny a dcery, staré i mladé (Sk 2,17-18).

Bůh chtěl učinit královským kněžstvem už Izraelce na Sínaji, poté, co je vyvedl z Egypta: *Ale vy budete mým královstvím kněží a svatým národem...* (Ex 19,4-6) Když ale Hospodin přicházel se svou slávou na horu Sínaj, lid dále nechtěl, aby s nimi Hospodin mluvil a vybrali si Mojžíše jako prostředníka mezi Bohem a lidmi (Ex 20,18-19). Role kněží byla až do Ježíše, který svým životem,

smrtí a vzkříšením zrušil ustanovení Mojžíšova zákona. Ježíš se stal dokonalým veleknězem, který se jednou provždy obětoval za hříchy Božího lidu – jímž jsme i my (Žd 7,26-28).

On je velekněz a my jsme jeho kněží. Ve Zjevení se píše: *...Tomu, který si nás zamiloval, který nás osvobodil od našich hříchů svou vlastní krví a který nás učinil králi a kněžími...* (Zj 1,5-6 B21) Zde vidíme, že být knězem neznamená, že nepotřebujeme být očištěni Kristovou krví. On rozumí našim slabostem (Žd 4,14-16).

Kolem nás je hodně pojmů spojených s kněžími. Byli tu starozákonní kněží. Dále například vidíme katolické kněze, kteří pomíjí ty dané pravdy, že už nejsou třeba oběti (Žd 10,11-12), a že Kristus je jediným prostředníkem mezi Bohem a lidmi (1Tm 2,5). Vidíme dále různé pohanské kněze. Kromě toho tu máme hluboce zakořeněné pojmy jako „kněz rodiny“. Proto možná máme zmatek ohledně pojmu KNĚZ. Přesto všechno však potřebujeme vědět, že jako znovuzrození křesťané jsme my všichni králové a kněží.

Reformace kladla velký důraz na všeobecné kněžství věřících. Do rané církve se totiž velmi brzy dostalo nebiblické rozdělení na klér (duchovenstvo) a laiky. Někteří odborníci počátek tohoto rozdělení vidí už v narážce apoštola Jana na Nikolaity v Pergamonu (Zj 2,15). Nikolaité patrně po vzoru gnostiků učili, že kromě „obyčejných“ křesťanů je v církvi zvláštní skupina „zasvěcených“ křesťanů a jen oni vědí, jak se věci mají. Efezský sbor měl k dobru, že nenáviděl skutky Nikolaitů (Zj 2,6). Pasivita křesťanů v podobě laiků oddělených od kléru je první extrém, kterého bychom se měli vyvarovat. I do protestantských církví se brzy dostaly tradice, místo neomylného papeže to byla neomylná kréda.

Druhým extrémem je názor, že „všichni můžou dělat všechno a všichni všemu rozumí“. V dnešní době lidé tvrdí, že nepotřebují chodit do církve a vše potřebné si najdou a zažijí na internetu – skutečně? V Písmu se píše: *To on rozdal své dary – apoštolů, proroky, evangelisty, pastýře a učitele – pro přípravu svatých k dílu služby, aby se Kristovo tělo budovalo.* (Ef 4,11-12 B21) Vidíme rozličný seznam různých služeb a ještě rozličnější seznamy různých duchovních darů v Písmu, kterými si můžeme jako jednotlivé údy jednoho těla sloužit.

Všeobecné kněžství znamená, že každý křesťan má zodpovědnost za svůj život před Bohem. To, že jsi členem křesťanské rodiny, členem evangelikální církve, ti ještě nic nezaručuje, pokud nemáš vztah s živým Pánem. Každý kněz má taky zodpovědnost za své hřivny.

A co znamená, že jsme králové? Jednoduše řečeno, naši vládu s Kristem. *Spolu s ním nás vzkřísil a spolu s ním uvedl na nebeský trůn v Kristu Ježíši.* (Ef 2,6 ČEP) Jeho království a vláda už začaly, ale dosud ne v plnosti, která přijde až po jeho druhém příchodu. Nesmíme taky zapomínat, že koruna našeho Krále je trnová a jeho trůnem je kříž. Naše kralování nemá absolutně nic společného s nějakým hnutím prosperity. *A jsme-li děti, tedy i dědicové – dědicové Boží, spoludědicové Kristovi; trpíme-li spolu s ním, budeme spolu s ním účastni Boží slávy.* (Ř 8,17 ČEP)

Jakub Koziel

DAL SE MU POZNAT PRAVÝ BŮH

Bapa Timmy žil v horské vesnici na jednom z tisíců indonéských ostrovů. Jako animista uctíval své předky a snažil se udobřit si duchy, kteří, jak věřil, přebývali v kamenech, stromech a v různých náboženských předmětech.

Kolem roku 1942 však zasáhla Bapovu rodinu hrozná tragédie. Deset jeho bratrů a sester při ní zemřelo. Během svého smutku se Bapa odvrátil od animismu a začal hledat neznámého Boha, o kterém byl přesvědčen, že někde musí existovat. A Bůh, který odpovídá na volání hledajícího srdce, se mu dával poznat.

UVĚDOMIL SI, že všechny jeho náboženské předměty jsou špatné a hříšné, proto je zničil a začal volat k Bohu, kterého neznal, a prosil ho o odpuštění svých hříchů. Postavil dům, ve kterém se Bapa s celou svou rodinou scházeli pokaždé, když jejich srdce tíhla k uctívání. Během těchto setkání plakali v Boží přítomnosti a zpívali své vlastní písně. Jejich shromáždění se během krátké doby rozrostla na necelou stovku lidí.

Bohužel ne všichni byli jeho poselstvím nadšeni. Jednoho dne třicet ozbrojených bojovníků vtrhlo do vesnice a Bapu ošklivě zbili a nechali ho napospas smrti. Bapa však přežil, zatímco dvacet čtyři z třiceti bojovníků, kteří do vesnice vtrhli, zemřelo. Zbývajících šest bylo postiženo různými nemocemi a navíc uvěřili, že je postihl trest za násilné jednání. Proto se vrátili zpět do vesnice, vyhledali Bapu, přijali Boha a byli uzdraveni. V písničkách, které Bapa složil, zmiňoval i jméno Ježíš, a ačkoliv vůbec netušil, co znamená, ve chvíli, kdy jej vyslovil, bylo jeho srdce vždy nesmírně pohnuto.

V roce 1952 se Bapa setkal s Johanem, s mužem z církve Assemblies. Jakmile mu Johan vysvětlil Boží plán záchrany člověka, rozpoznal v něm Bapa svého pravého Boha, kterého již 10 let uctíval. Rozhodl se studovat biblickou školu, jeho přátelé ho naučili číst a psát, aby mohl studovat Boží slovo. Poté se opět vrátil do vesnice Buru a tam se sdílel se vším, co se na biblické škole naučil.

Zpráva o Bohu Bapy Timmyho se dále šířila. Ve vesnici Danu Rana už na něj čekalo více než 100 lidí. Nikdy neslyšeli Bapu hovořit, nicméně již předem byli rozhodnuti jeho Boha přijmout do svých srdcí. Ve chvíli, kdy Bapa dorazil, padla na všechny vesničany moc Ducha svatého, takže všichni začali hovořit jinými jazyky.

V pozdějším věku již Bapa neměl tolik síly na cestování, a proto jezdili lidé za ním. Několik týdnů před svou smrtí pověřil tým lidí, aby v jeho práci dále pokračovali. Hned na to začali zakládat další sbory. Bapa Timmy zemřel v roce 1988 ve věku 91 let a během svého života založil 13 sborů. Bapa hledal skutečného a pravého Boha, což pomohlo mnoha dalším nalézt v životě skutečnou pravdu.

NEHEMLA, Příběhy z misie 1

Láska Boží

Láska Boží je jako perla čistá,
na zlost a nenávisť není tady místa.
Na koho svou ruku sám Pán Ježíš vložil,
ten láskou zahořel, zrození své prožil.
Teď jsme děti Boží, křičíme z plných plic,
davy lidí kolem kráčí, však neslyší nic.
Jdeme dál tou cestou plnou cizích lidí,
jestlipak v nás Tvoje děti vidí.
Křičíme uvnitř, však ústa jsou zavřená,
a kolem lidí jdou a mají srdce kamenná.
Pane! Otevři naše ústa,
ať Slovo Tvé z nich proudem se valí,
ať slyší je velcí i malí.
A srdce tvrdá jako kamení,
Slovem tvým se v život promění.

Helena Kudrnová

POBYT PRO NEZADANÉ

25. - 28. října

středisko Word of Life
v Černé Hoře
wordoflife.cz

přihlášky naleznete na:
acregistrace.cz
uzávěrka: 18. října

Cena: 1410,- Kč

Program:

sport, turistika
hry, písně
společensví

Cíl pobytu:

poznat věřící přátele
být spolu

Pro koho:

doporučené
věkové rozmezí
účastníků
je od 25 do 55 let

František Flek

739 584 027

frflek@seznam.cz

Lenka Mikisková

604 837 079

lenvar@volny.cz

Sborové noviny

číslo 10, ročník 26

SbN vycházejí jako měsíčník pro potřebu AC v Karviné a jsou distribuovány zdarma. Jakékoliv příspěvky vždy vítáme! Články, recenze, slovo povzbuzení, svědectví a jiné můžete předávat osobně v kanceláři sboru anebo zasílat na uvedené adresy. Na schválení vyučujících příspěvků mají vyhrazeno právo starší sboru a pastor.

Uzávěrka příjmu příspěvků do dalšího čísla SbN: **30. 10. 2019**

Apoštolská církev, Za Panelárnou 2481/2, 735 06 Karviná 6, č. tel.: +420 596 318 745
e-mail: ackarvina@volny.cz, web: www.ackarvina.cz, č. účtu 2200929323/2019